

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิชัย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิชัย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๖

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชุมชนเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกัน อันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจาก สัตว์ในเขตเทศบาลเมืองพิชัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งการ ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงตราเทศบัญญัตินี้

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิชัย

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิชัย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อย สัตว์ พ.ศ.๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ (๑) มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ รวมทั้งการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ให้ เป็นไป ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลเมืองพิชัย โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองพิชัย และผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิชัย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองพิชัย นับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองพิชัยแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน เทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและควบคุมในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการ ควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ ในการควบคุมสัตว์เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้น รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถ ใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็น สิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า วัสดุพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือ ซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองพิษณุ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตวแพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้สัตว์ดังกล่าวต่อไปนี้ เป็นสัตว์ที่ต้องมีการควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองพิษณุ

(๑) สุนัข

(๒) แมว

(๓) สุกร

(๔) โค

(๕) กระบือ

(๖) นก

(๗) เป็ด

(๘) ไก่

(๙) ห่าน

(๑๐) กระจ่าง

(๑๑) แกะ

(๑๒) แพะ

(๑๓) ช้าง

(๑๔) ม้า

(๑๕) กวาง

(๑๖) ลา

(๑๗) งู

(๑๘) จระเข้

(๑๙) นก

(๑๙) สัตว์มีพิษและสัตว์ดุร้าย

(๒๐) สัตว์ที่ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

(๒๑) สัตว์ที่เป็นพาหนะนำโรคหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยหรืออันตรายต่อประชาชน

ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๗ ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๖ ภายในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตเทศบาลเมืองพิชัย ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใด ๆ ที่เทศบาลเมืองพิชัยประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยง โดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

และความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณี โดยได้รับอนุญาตจากเทศบาลเมืองพิชัย

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมในการดำรงชีพของ ประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ให้พื้นที่เขตอำนาจของเทศบาล เมืองพิชัย เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๘.๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑) สถานที่ราชการ

(๒) ที่หรือทางสาธารณะ

(๓) ศาสนสถาน

(๔) สถานที่ท่องเที่ยว

(๘.๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตที่มีการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ได้

(๑) บ้านหรือที่อยู่อาศัย ของเจ้าของสัตว์

(๒) สถานที่ หรือที่ดิน ที่เป็นกรรมสิทธิ์หรือที่อยู่ในครอบครองของเจ้าของสัตว์ หรือ บริเวณสถานที่เอกชน ที่เจ้าของสัตว์ได้รับการอนุญาตจากเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองแล้ว

(๘.๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๑. พื้นที่นอกจากระบุในข้อ (๘.๑) ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

(๑) สุนัข แมว ประเภทละไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๒) สุนัข โค กระบือ แพะ แกะ ประเภทละไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๓) ช้าง ม้า ประเภทละไม่เกิน ๕ ตัว

(๔) เป็ด ไก่ นก ห่าน ประเภทละไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๕) จำนวนสัตว์อื่นนอกจาก (๑) - (๔) ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะและเหตุรำคาญ

(๗) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อกับสัตว์สู่คน

(๘.๔) การจดทะเบียนสุนัขและแมว

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่เทศบัญญัติมีผลบังคับใช้ เจ้าของสุนัข หรือเจ้าของแมว มีหน้าที่ต้องนำสุนัข หรือแมว หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างใดอย่างหนึ่งพร้อมนำบัตร ประชาชนไปยื่นคำขอจดทะเบียน สุนัขและแมว เพื่อจัดทำบัตรประจำตัวสุนัข หรือแมว และเครื่องหมาย สัญลักษณ์ ณ เทศบาลเมืองพิชัย

ข้อ ๙ นอกจากเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยของวิญญูชนพึงกระทำแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและ ชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงหรือสัตว์นำเชื้อโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นคาวและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) ต้องจัดให้มีการฉีดวัคซีน และการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้กับสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม อีกทั้งไม่นำสัตว์มาถ่ายมูลในที่หรือทางสาธารณะ กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗

(๗) ให้ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนโดยรวม

(๘) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ

ข้อ ๑๐ ในกรณีมีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์ไว้ต่างหากและแจ้งให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมือง พิชัย ทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๑ กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการฝ่าฝืนตามเทศบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองพิชัย แต่ถ้การกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่าย เกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น หรือดำเนินการอื่นใด ตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด

เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้ตกเป็นรายได้ของเทศบาลเมืองพิชัย กำหนด

ข้อ ๑๒ กรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์อื่น ภายในกำหนดเวลาตาม ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์ต้องชำระค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองพิชัย ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๓ กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตราย ต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามความเห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตอำนาจเทศบาลเมืองพิชัยในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งแห่งเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษ ตาม บทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๖ ให้นายกเทศมนตรีเมืองพิชัย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมตามความเห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม เทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงนาม)

(นายสองเมือง วงศ์ไชย)

นายกเทศมนตรีเมืองพิชัย